

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 56 PŽ-2735/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Ivica Omazića, suca izvjestitelja i Ivane Mlinarić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GORDANA MAČKIĆA iz Čabra, Vatrogasna 10, OIB 82510161535, kojeg zastupa punomoćnik Boris Marohnić, odvjetnik u Rijeci, Janeza Trdine 1, protiv tuženika F.K.T. INŽINJERING d.o.o. za gradnju, usluge i prijevoz u stečaju, Ivanić-Grad, Vukovarska 1, OIB 64936768836, kojeg zastupa Tomislav Kos, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Slunjski i Rudnički j.t.d. u Varaždinu, Kratka 2/I, radi utvrđenja prava vlasništva, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2076/2019-15 od 20. siječnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 6. listopada 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2076/2019-15 od 20. siječnja 2021. u točki I/1. izreke.

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2076/2019-15 od 20. siječnja 2021. u točkama I/2., I/3., I/4., I/5., II., i III. izreke i predmet se u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. O troškovima žalbenog postupka prvostupanjski će sud odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom u točki I. izreke odbijen je tužiteljev tužbeni zahtjev da se: 1. utvrdi da je tužitelj Gordan Mačkić, temeljem Ugovora o kupoprodaji 3. lipnja 2015., ovjeren kod Javnog bilježnika Velibora Panjkovića iz Rijeke, Ante Starčevića 4, 5. listopada 2015. pod brojem OV-24529/2015 i tabularne izjave/isprave u članku 7. (7.1.) tog Ugovora stekao pravo vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišne

knjige kod Zemljišnoknjižnog odjela Rijeka, Općinskog suda u Rijeci, za K.O. Kastav, zk.ul.br. 4390, k.č.br. 6671/9 i to 1. ETAŽA 1028/303381, poduložak 1, Garažno-parkirno mjesto br. 1 u podrumu površine 10,28 m² što u odnosu na cijelu zgradu iznosi 1028/303381. U točki I/2. izreke, 2. iz stečajne mase tuženika F.K.T. Inžinjeri d.o.o. u stečaju, izdvoji navedena nekretnina, 3. naloži zemljišnoknjižnom odjelu Rijeka, Općinskog suda u Rijeci da za navedenu nekretninu izvrši upis brisanja zabilježbe pobliže navedenih u točki I/3 izreke pobijane presude, odnosno da se nalaže Trgovačkom sudu u Zagrebu, da u stečajnom predmetu koji se vodi nad tuženikom F.K.T. Inžinjeri d.o.o. u stečaju, donese takvu odluku, 4. naloži tuženiku F.K.T. Inžinjeri d.o.o. u stečaju, da za predmetnu nekretninu izda tužitelju tabularnu izjavu/ispravu podobnu za upis/uknjižbu prava vlasništva na svoje ime, odnosno da se ovlasti tužitelja da temeljem ove presude izvrši uknjižbu prava vlasništva svoje ime, 5. naloži tuženiku da tužitelju naknadi parnične troškove. U točki II. izreke naloženo je tužitelju da tuženiku plati trošak parničnog postupka u iznosu od 5.312,50 kn, u roku osam dana, dok je u točki III. izreke odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 937,50 kn.

2. U obrazloženju presude prvostupanjski sud u bitnome navodi da tužitelj svoje zahtjeve temelji na Ugovoru o kupoprodaji kojeg je 3. lipnja 2015. kao kupac predmetne nekretnine sklopio s F.K.T. Inžinjeri d.o.o. za gradnju, usluge i prijevoz, Ivanić-Grad, kao prodavateljem, u kojem ugovoru je izdana i tabularna isprava i da je putem kompenzacije platio ugovorenu cijenu. Zahtjevima se protivio tuženik pobijajući pravnu radnju dužnika F.K.T. Inžinjeri d.o.o. za gradnju, usluge i prijevoz u stečaju, Ivanić-Grad, sklapanja predmetnog ugovora pozivom na odredbe čl. 198. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), i to prvenstveno iz razloga iz čl. 199. SZ-a (kongruentno namirenje), čl. 201. SZ-a, odnosno pravne radnje kojima se vjerovnici izravno oštećuju, te čl. 202. SZ-a (namjerno oštećenje), isticanjem prigovora u ovoj parnici u smislu odredbe čl. 212. st. 11. SZ-a.

3. Dalje navodi da je sud, suprotno tvrdnjama tužitelja, utvrdio da tuženik nije prekludirao u pobijanju pravnih radnji dužnika jer se prigovor pobijanja pravnih radnji sukladno odredbi čl. 212. st. 11. SZ-a može isticati bez vremenskog ograničenja.

4. Ocjenjujući osnovanost tuženikova pobijanja pravne radnje dužnika prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da smatra da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje s tim da kod određivanja pobojnog razloga treba imati u vidu da je u svakom slučaju došlo do namjernog oštećenja vjerovnika, da je tužitelj bliska osoba kao član društva, da je sklapanjem predmetnog ugovora pogodovano tužitelju, da je pobojna radnja sklapanje ugovora a ne njegovo izvršavanje, kao i da ovoj konkretnoj situaciji nema mjesta ni izlučnom zahtjevu, te je ugovor koji tužitelj ističe kao pravnu osnovu za stjecanje vlasništva nekretnine nedjelotvoran prema stečajnoj masi. Isto tako pozivajući se na odredbu čl. 6. st. 2. t. 2. SZ-a smatra da je tuženik bio nesposoban za plaćanje u trenutku sklapanja ugovora jer nije isplatio tri uzastopne plaće koje pripadaju radniku prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu.

5. Stoga, kako navodi u obrazloženju presude, prvostupanjski sud na temelju izvedenih dokaza i pravila o teretu dokazivanja, nalazi da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti te ga je odbio. O troškovima postupka sud je odlučio na temelju čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

6. Presudu žalbom pobija tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da je sud počinio niz bitnih povreda odredaba i to iz čl. 354. st. 2. t. 4. Zakona o parničnom postupku jer je presudu utemeljio na nedopuštenim raspolaganjima tuženika, ne navodeći kojim, povredu iz čl. 354. st. 2. t. 6. Zakona o parničnom postupku, jer nije saslušao predloženog svjedoka, te da je presuda nerazumljiva i da obrazloženje ne sadrži činjenice ni dokaze kako bi se mogla ispitati, čime je počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, zbog čega je i činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno te je i materijalno pravo pogrešno primijenjeno. Dalje, navodi da je za predmetnu nekretninu sklopio valjan kupoprodajni ugovor u kojem je izdana i tabularna isprava i da je kompenzacijom platio ugovorenu cijenu a da nije uspio uknjižiti pravo vlasništva na svoje ime jer je u međuvremenu nad tuženikom, prodavateljem, otvoren stečajni postupak i određena zabilježbe otvaranja u zemljišnim knjigama. Smatra da je on kao radnik kupoprodajom predmetne nekretnine imao pravo namiriti svoju tražbinu koju je imao prema tuženiku. Suprotno stajalištu prvostupanjskoga suda smatra da tuženik nije mogao prigovorom pobijati pravne radnje tuženika, sklapanje predmetnog kupoprodajnog ugovora, jer je u tom prekludirao te da tužitelj osnovano traži da se utvrdi da je on vlasnik te nekretnine i da se ona izluči iz stečajne mase i brišu određene zabilježbe. Predlaže da se pobijana presuda preinači i tužbeni zahtjev prihvati ili da se ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

7. U odgovoru na žalbu tuženik u cijelosti osporava žalbene navode ističući u bitnome da je presuda pravilna i zakonita i da je prvostupanjski sud pravilno u cijelosti odbio tužbeni zahtjev. Predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda uz naknadu troškova odgovora na žalbu.

8. Žalba je djelomično osnovana.

9. Nakon što je ispitao pobijanu odluku u granicama razloga navedenim u žalbi, sukladno čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; u daljnjem tekstu: ZPP) i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i zakonita u odnosu na točku I/1. izreke, dok je u preostalom dijelu prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je za sada u tom dijelu pogrešno primijenio materijalno pravo.

10. Predmet spora je tužiteljev zahtjev da se utvrdi da je na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. lipnja 2015., na spornoj nekretnini stekao pravo

vlasništva te da se iz stečajne mase tuženika izdvoji navedena nekretnina, da se naloži Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Rijeci, na nekretnini upisati brisanja zabilježbe otvaranja stečajnog postupka, da se za predmetnu nekretninu izda tužitelju tabularna isprava, a kojim zahtjevima se protivio tuženik isticanjem prigovora pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika (tuženika), Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. lipnja 2015.

11. U odnosu na prvi dio zahtjeva za utvrđenje prava vlasništva (točka I/1. izreke):

12. U postupku je utvrđeno, a što ni među strankama nije sporno da je za predmetnu nekretninu između tužitelja, kao kupca i F.K.T. Inženjering d.o.o. za gradnju, usluge i prijevoz, Ivanić-Grad, kao prodavatelja 3. lipnja 2015. sklopljen Ugovor o kupoprodaji, ovjeren kod Javnog bilježnika, 5. listopada 2015. (list 8. do 9. spisa) i da je u točki 7. Ugovora dana tabularna isprava.

13. Prema odredbi članka 119. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12; u daljnjem tekstu: ZV), vlasništvo nekretnine stječe se zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje (pravnog posla) dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije drugačije određeno.

14. Prema odredbi članka 120. ZV-a, vlasništvo na nekretninama stječe se uknjižbom u zemljišne knjige, ako zakon ne omogućuje da se vlasništvo nekretnine stekne nekim drugim upisom u zemljišnu knjigu.

15. Dakle, iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se vlasništvo nekretnine, na temelju pravnog posla kao u ovom slučaju, stječe uknjižbom stjecateljevog prava vlasništva u zemljišnoj knjizi.

16. S obzirom na to da je nesporno da tužitelj nije, na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. lipnja 2015., na kojeg se poziva u ovom sporu, upisan (uknjižen) u zemljišnim knjigama kao vlasnik na predmetnoj nekretnini to tužitelj nije postao vlasnikom predmetne nekretnine na temelju navedenog Ugovora o kupoprodaji nekretnine.

17. Dakle, budući da za stjecanje prava vlasništva na nekretnini na temelju pravnog posla nije dovoljno samo postojanje pravne osnove (pa čak ako bi se i uzelo da je predmetni ugovoru odnosu na stečajnu masu imao pravni učinak, što tuženik pobija), već je pravo vlasništva na nekretnini stečeno kad se kumulativno ispune sve zakonom predviđene pretpostavke takvog stjecanja (članak 114. stavak 2. ZV-a), a to su: 1. vlasništvo prednika, 2. valjani pravni posao (titulus) i 3. uknjižba u zemljišne knjige (modus), to je prvostupanjski sud pravilno odbio prvi dio tužbenog zahtjev (točka I/1. izreke pobijane presude), na utvrđenje da je tužitelj na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. lipnja 2015., stekao pravo vlasništva na spornoj nekretnini.

18. U odnosu na preostali dio tužbenog zahtjeva:

19. Kako proizlazi iz tužbe, obrazloženja pobijane presude te navoda žalbe, tužitelj svoje preostale zahtjeve (da se iz stečajne mase tuženika izdvoji navedena nekretnina, da se nalaži zemljišnoknjižnom odjelu Rijeka, Općinskog suda u Rijeci upis brisanja zabilježbe na nekretnini, da za predmetnu nekretninu izda tužitelju tabularnu ispravu), temelji na predmetnom Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 3. lipnja 2015., za kojeg tuženik tvrdi da je bez učinka prema stečajnoj masi tuženika pobijajući taj ugovor isticanjem prigovora sukladno odredbi čl. 212. st. 11. SZ-a, a za koje pobijanje je prema mišljenju tužitelja nastupila prekluzija.

20. Suprotno tvrdnjama tužitelja, kako je pravilno zaključio i prvostupanjski sud, tuženik isticanjem prigovora u ovoj parnici koju je pokrenuo tužitelj nije prekludirao u pobijanju pravnih radnji stečajnog dužnika, sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine, jer se prigovor pobijanja pravnih radnji, sukladno odredbi čl. 212. st. 11. SZ-a u parnici može isticati bez vremenskog ograničenja, za razliku od slučaja kada stečajni dužnik pravnu radnju pobija tužbom, onda on tu tužbu može podnijeti najkasnije u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnoga postupka (čl. 212. st. 3. SZ-a).

21. Da bi tuženik koji prigovorom pobija pravnu radnju, a o čemu ovisi i osnovanost tužiteljeva zahtjeva, u ovom slučaju preostalih tužbenih zahtjeva (da se iz stečajne mase tuženika izdvoji navedena nekretnina, da se naloži zemljišnoknjižnom odjelu, Općinskog suda u Rijeci upis brisanja zabilježbe na nekretnini, da za predmetnu nekretninu izda tužitelju tabularna isprava), on mora dokazati da su ispunjene zakonom predviđene pretpostavke za pobijanje sklopljenog Ugovora o kupoprodaji nekretnine, kako opće tako i posebne pretpostavke iz čl. 199. SZ-a (kongruentno namirenje), čl. 201. SZ-a, odnosno pravne radnje kojima se vjerovnici izravno oštećuju, te čl. 202. SZ-a (namjerno oštećenje), na koje se poziva.

22. Prije svega prema odredbi čl. 198. SZ-a, pobijati se mogu pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika, odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (čl. 127. st. 1. SZ-a); propuštanje je izjednačeno s pravnom radnjom (st. 2.). Navedenim su pravilima utvrđene normativne osnove za određivanje tzv. općih pretpostavaka za pobijanje u stečaju, pretpostavaka koje moraju biti ispunjene da bi pobijanje bilo osnovano, neovisno o pojedinim zakonskim razlozima zbog kojih se ono traži. Te su pretpostavke: 1). stečajni postupak mora biti otvoren, 2). prije otvaranja stečajnog postupka, uz određene izuzetke, trebala je biti poduzeta pravna radnja koja može biti objektom pobijanja; 3). ta je radnja trebala dovesti do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika; 4). krajnji rezultat pobijanja morao bi se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.

23. Prema tome, pravnom radnjom koja se pobija u povodu stečaja, moraju stečajni vjerovnici biti objektivno oštećeni u njihovoj ukupnosti, odnosno da su njome neki od njih pogodovani. Kada postoji oštećenje vjerovnika, odnosno kada se pogoduje nekom od njih, ovisi od slučaja do slučaja, pri čemu bi trebalo usporediti

realni razvoj odgovornosti na temelju pravne radnje s hipotetskim, vrlo vjerojatnim, razvojem koji bi se zbio da pravna radnja nije bila poduzeta. Ako se čak i da pravna radnja nije poduzeta vjerovnici ne bi mogli bolje namiriti, ne bi bilo oštećenja vjerovnika, pa ni pobijanje ne bi bilo moguće. Tako u slučaju u kojemu bi stečajna masa bila dostatna za namirenje svih vjerovnika, otuđenje predmeta iz kojih bi se vjerovnici mogli namiriti ne bi dovodilo do njihova oštećenja. O oštećenju bi se moglo govoriti kada je pravnom radnjom aktivna masa smanjena i time mogućnost namirenja vjerovnika umanjena, otežana ili odgođena, pri čemu ne samo izravno umanjenoj aktivnoj masi, već i preuzimanjem obveza nastalo povećanje dugovne mase oštećuje vjerovnike. O oštećenju bi se moglo govoriti i kada bi s ekonomskoga aspekta mogućnost namirenja ukupnosti stečajnih vjerovnika bila veća da do radnje nije došlo. Svrha pobijanja, krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.

24. U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud navodi da je utvrdio da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji iz čl. 198. SZ-a, iako u obrazloženju ne navodi niti ocjenjuje kakav je utjecaj poduzete radnje na moguća oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i bi li se krajnji rezultat pobijanja morao očitovati u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika, a koje utvrđenje u pogledu općih pretpostavki žalitelj posebno i ne osporava.

25. Međutim, ako bi se i uzelo da su ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji, pored njih, trebaju biti ispunjene i posebne subjektivne i/ili objektivne, pretpostavke na kojima se temelji zahtjev, u ovom slučaju prigovor i to razloga zbog kojih tuženik i traži pobijanje.

26. U ovom konkretnom slučaju sud u obrazloženju presude navodi da su ispunjene i posebne pretpostavke za pobijanje iz čl. 202. SZ-a jer je, kako navodi, tužitelj kao član društva, stečajnog dužnika (tuženika), znao za financijsko stanje i poslovanje stečajnog dužnika te je morao znati da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se sklapanjem predmetnog Ugovora o kupoprodaji nekretnine oštećuju vjerovnici, a on kao vjerovnik pogoduje u naplati svoje tražbine. Sud pri tome uopće ne navodi da je ispitivao ili ocjenjivao postojanje namjere stečajnog dužnika da se pobijanom radnjom oštete ostali vjerovnici, kao jednoj od pretpostavki za pobijanje, koja se zajedno sa znanjem za tu namjeru druge ugovorne strane mora kumulativno ispuniti.

27. Naime, prema odredbi čl. 202. st. 1. SZ-a pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici

28. Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (čl. 202. st. 2. SZ-a).

29. Dakle, ovom odredbom čl. 202. SZ-a propisane su posebne pravne pretpostavke za pobijanje pravnih radnji kojima se vjerovnici namjerno oštećuju i ne može se izdvojeno sagledavati samo stavak 2. (pretpostavljano znanje vjerovnika), pa kad se radi i o bliskoj osobi u smisli čl. 207. SZ-a i njihovu znanju za nesposobnost za plaćanje dužnika i namjeru oštećenja i prema njoj ocjenjivati valjanost zahtjeva, bez da se ispituju ostale pretpostavke za pobijanje iz stavka 1. ovog članka, posebno pretpostavka namjernog oštećenja od strane dužnika.

30. Naime, prema ovoj odredbi, pravna radnja koju je dužnik poduzeo s namjerom da ošteti vjerovnike može se pobijati ako su kumulativno ispunjene pretpostavke: 1. da je radnja poduzeta deset godina prije podnošenja prijedloga za pokretanje stečaja, 2. da je dužnik radnju poduzeo s namjerom da ošteti svoje vjerovnike i 3. da je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika.

31. Nije sporno, kako proizlazi iz pobijane presude i spisa pa i navoda stranaka, da je u odnosu na Ugovor o kupoprodaji nekretnine, ispunjena prva posebna pretpostavka, vrijeme poduzimanja radnje opisana u čl. 202. st. 1. SZ-a.

32. Prvostupanjski sud u ovom slučaju prihvaća prigovor tuženika da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine bez pravnog učinka prema stečajnoj masi jer je tužitelj, kao član društva tuženika, znao za nesposobnost za plaćanje dužnika i za namjeru oštećenja vjerovnika od strane dužnika.

33. Međutim, kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude sud uopće nije ispitivao i u tu svrhu izvodio dokaze, utvrđivanja postojanja same namjere dužnika da svojom radnjom sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine ošteti vjerovnike, kao ključne pretpostavke za pobijanje pravne radnje prema odredbi čl. 202. SZ-a, koja se mora kumulativno ispuniti uz ostale dvije navedene pretpostavke. Bez utvrđivanja postojanja namjere dužnika da ošteti vjerovnike nema ni pretpostavljenog znanja druge strane o postojanju te namjere. Ako ta namjera ne postoji, odnosno u slučaju ako to namjera nije utvrđena, što sud, očito zbog pogrešnog pravnog shvaćanja, nije ni utvrđivao, ne može se ni govoriti o znanju druge strane za tu namjeru i na temelju toga graditi odluku.

34. Dakle, sud pobijanje pravne radnje sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine, o kojoj ovisi osnovanost preostalih tužbenih zahtjeva, a koje pobijanje se temelji na namjernom oštećenju vjerovnika iz čl. 202. SZ-a, nije ni ispitivao postojanje svih odlučnih činjenica, postojanja pretpostavki za pobijanje navedenim u st. 1. čl. 202. SZ-a, postojanje namjere oštećenja vjerovnika od strane dužnika, pa presuda u tom dijelu nema razloga o odlučnim činjenicama, zbog čega se ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP.

35. Isto tako, očito zbog pogrešnog pravnog pristupa i smatrajući da postoji razlog za pobijanje iz čl. 202. SZ-a, prvostupanjski sud nije ni ispitivao niti izvodio dokaze radi utvrđenja postojanje ostalih razloga za pobijanje iz čl. 199. SZ-a (kongruentno namirenje) i čl. 201. SZ-a (izravno oštećenje), na koje se pozivao

tuženik, zbog čega se presuda ne može ispitati, čime je također počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a te je i činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

36. Slijedom iznesenoga, valjalo je na temelju čl. 368. st. 1. i čl. 369. st. 1. ZPP-a, žalbu djelomično uvažiti te pobijenu presudu djelomično potvrditi a djelomično ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje na način kako je to odlučeno u izreci ove presude i rješenja.

37. U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će otkloniti bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ukazuje ovaj sud, te dalje u okviru dokaznih prijedloga stranaka, utvrditi odlučne činjenice o postojanju pretpostavki za pobijanje pravnih radnji, kako općih tako i posebnih, za svaki razlog pobijanja, sve sukladno čl. 8. ZPP-a, te potom donijeti pravilnu, zakonitu i valjano obrazloženu odluku, navodeći u obrazloženju, sukladno čl. 338. st. 4. ZPP-a koje je odlučne činjenice utvrdio, kojim dokazima i kako ih je ocijenio kao i materijalno pravo koje je primijenio te će potom donijeti novu pravilnu na zakonu osnovanu odluku.

38. O troškovima žalbenog postupka ovaj sud je odlučio na temelju čl. 166. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 6. listopada 2021.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb301-29a55**

Kontrolni broj: **0b15f-8eb06-e8a80**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.